

متن پرسش

با سلام: استاد بزرگواری برای بنده سوالی پیش آمده بدین منوال: اینکه من حدود سی و اندی سن دارم و هنوز نتونستم یک بار کربلا زیارت امام حسین (ع) بروم این دلیلش بی محبتی بنده نسبت به این امام بزرگواری است؟ آخه چیزی که هست اینه که من خیلی مثل دیگران شوقی هم در خودم حس نمی کنم به همین خاطر ازین بابت برای خودم اظهار تاسف دارم که چرا این همه دیگران نسبت به رفتن این سفر شوق و ذوق دارند التماس می کنند اما در من چنین حسی وجود نداد؟ البته این را هم متذکر شوم که چندین ساله که بنده خدا توفیق نماز اول وقت صبح و نماز شب حالا به استثنای اینکه ممکنه چند باری تو این مدت نماز شبم قضا شده باشد و قضای آن را صبح بجا آوردم - این را گفتم به این دلیل که اعتقاد دارم به خدا و ائمه - البته هر چند درین نمازها هم حضور خاصی را جدیدا حس نمی کنم و می ترسم اینها هم در بنده عادت شده باشند، البته چند سالی است هم بیشتر اوقات بعد نمازها، صبح ها بعد از بیدار شدن همیشه بر ائمه یک به یک و حتی بر امام حسین جدا سلام عرض می کنم از وقتی شنیدم اگه زیارت نرفتی از شهر خودت سلام خدمت آقا بفرستی زیارت محسوب می شود. از شما بزرگواری میخوام بپرسم اینکه بنده طلبیده نشدم و حس و ذوق چندانی ندارم علتش چیست؟ این بی معرفتی و عدم محبت بنده محسوب می شود؟ اجرکم عندالله

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در کنار عبادات، سعی بر کسب بر معارف الهی مثل معرفت نفس و تدبّر در قرآن، راهی است که باید گشوده شود. موفق باشید